

PEPI DOMÍNGUEZ
LLEVADORA

TEXT I FOTO: GLÒRIA VIVES

«No ho sé, quants parts he acompanyat (m'ho pregunta molta gent), però me'n recordo de tots! Quan acompanyes un part a casa no s'oblida. Recordes les seves cares, la seva llar i tot el que hi va succeir» diu la Pepi, una de les llevadores de Titània, una cooperativa que treballa per l'autogestió de la salut, el part i el naixement a casa. Enguany celebren el 30è aniversari! Mentre parlem deixa el seu mòbil a la tauleta, perquè avui està de guàrdia. M'emociona saber-la cuidant uns futurs pares que en qualsevol moment poden trucar-la i fer-la marxar.

M'explica d'on neix la revolució que fa trenta anys que abandera. Parir a casa als anys 80 era una activitat clandestina, quasi prohibida. Era l'època del pentotal, de desactivar la mare perquè no molesti, d'enviar el pare a fora a «fumar puros», d'acompanyar les parteres des de la por i la imposició. I és en aquest context de postfranquisme que, amb tossuderia i activisme, un grup de dones van començar a plantar les llavors d'un canvi de model del que avui moltes mares podem gaudir amb naturalitat i orgull. També és la llevadora del Poble-sec. Encomana a mares i *premares* la seva mirada respectuosa cap al part i la criança. I, amb la seva calma impertorbable les acompanya. Crea tribus de dones que acaben de parir per fer-les sortir de casa i donar-los un context que les sosté. La Pepi es passeja pel Poble-sec sabent-se llavor per a moltes de les associacions de criança que estan naixent al barri. «El grup té l'autoritat i les respostes. El meu objectiu és que acabin sent autònoms i funcionin sense mi.» I és així! M'acomio d'aquesta dona baixeta i gran alhora i faig una última mirada al seu mòbil, que no ha sonat. Mentre deslligo la bici per tornar a casa em sento agraïda a aquestes dones pioneres que ens han obert el camí cap a ser les mares i pares que volem ser.